

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

10 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Liliana Catan, Ion Guzun, Victor Burduh,
Maria Ghervas,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2019, declarat de avocatul Procopie Zaharia, în numele inculpatului

*Jalencu Marius XXXXX, născut la
XXXXX, originar și locuitor al mun. XXXXX, str.
XXXXX, cetățean al R. Moldova, fără antecedente
penale.*

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 06.02.2019 – 08.04.2019,
instanța de apel: 07.05.2019 – 25.06.2019,
instanța de recurs: 24.10.2019 – 10.12.2019.*

Asupra recursului menționat, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 08 aprilie 2019, Jalencu Marius a fost condamnat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul circulației substanțelor narcotice pe un termen de 3 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei i-a fost suspendată condiționat, pe un termen de *probă* de 2 ani.

De la inculpat s-au încasat în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 1680 lei.

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Jalencu M., într-un timp și loc nestabil de către organul de urmărire penală, *ilegal a dobândit* pentru păstrare, expediere, transportare, *substanțe stupefiante, psihotrope și analogi ai acestora* în proporții deosebit de mari, și anume PVP, pe care a păstrat-o *fără scop de înstrăinare*, până la 09.12.2018.

La 09 decembrie 2018, ora 17.40, fiind efectuată percheziția în automobilul „Honda”, n.î. XXXXX, aflat în posesia și condus de către Jalencu M., au fost

depistate și ridicate din interiorul banchetei din spate, în loc camuflat, un pachet din polimer cu dimensiunile de aproximativ 18×25 cm., în proporție de 1/2, cu substanță sub aspect de cristale de culoare albă, o țigară în interior cu masă de origine vegetală.

Potrivit raportului de expertiză judiciară nr. XXXXX din 19.01.2019, conform căruia, prin examinarea cu ajutorul cromatografiei gazoase, conform CPT 6.1-10 Examinarea drogurilor prin metoda GC/MS, s-a stabilit că substanța solidă, de culoare albă, ridicată în cadrul percheziției în automobilul lui Jalencu M., reprezintă substanța stupefiantă PVP (a-pirrolidinovalerophenone), cu masa de 595,136 gr.

Pe suprafața mucusului de la țigară, ridicat în circumstanțele menționate, se conțin urme de substanță stupefiantă – rășină de cannabis și substanță Nicotină.

Substanțele stupefiante depistate au fost procurate, transportate și erau păstrate de către Jalencu M., fără scop de înstrăinare.

Cantitatea substanței stupefiante păstrate fără scop de înstrăinare de către Jalencu M., potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23.01.2006 privind aprobarea Listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, reprezintă proporții deosebit de mari.

Instanța a statuat că, organul de urmărire penală a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, însă, acestea urmează a fi calificate pe art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, ca păstrarea, transportarea **drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, săvârșite fără scop de înstrăinare**, în proporții deosebit de mari.

Inculpatul a declarat că la 08.12.2018, dimineața, se întorcea, la volanul automobilului de model „Honda”, în Chișinău din or. Tiraspol. În or. Vadul lui Vodă, ieșind din magazin, l-a întâlnit pe Golobev V., un cunoscut cu care a lucrat o perioadă scurtă în Olanda. Acesta era puțin agitat și după o discuție scurtă, i-a spus că are probleme și îi trebuiesc bani pentru a-și perfecta actele de plecare peste hotare. A refuzat să-l ajute deoarece nu-i inspira încredere. Acesta a insistat, spunându-i că este gata să-i ofere ceva în gaj pentru suma solicitată. În automobil, a scos un pachet cu o substanță albă, din buzunarul scurtei, pe care l-a oferit în gaj pentru suma de 600 euro, bani pe care urma să-i întoarcă peste 2 luni. A acceptat oferta, deoarece acesta i-a spus că poate consuma din substanța narcotică până îi va restitui banii. În timpul discuției Golobev V. și-a rulat o țigară din cannabis, însă el a refuzat să fumeze, deoarece era la volan. Acesta a fumat jumătate din țigară, iar restul a rămas în automobil. În timp ce își continua drumul spre casă, a fost oprit de colaboratorii INP și, ieșind din automobil, imediat, a fost imobilizat și reținut. În automobilul său erau trei colaboratori ai poliției, nu i-a fost prezentată nici o ordonanță, a fost atacat cu întrebări, însă fiind în stare de șoc, nu a putut răspunde. Realizând greșeala făcută, benevol a predat pachetul ca să nu-i fie distrusă mașina, recunoscând că a păstrat pachetul și țigara ce se afla sub scaun. Totodată, a recunoscut că consumă droguri și că, doar, le păstra, neavând scopul de a le realiza sau de a le duce cuiva. La momentul reținerii și efectuării percheziției avocatul nu a fost prezent și, atunci, el nu a indicat că intenționa să transmită pachetul cu

substanță narcotică cuiva. A fost reținut, escortat și se află în detenție. Declarațiile ofițerului de investigații că a fost văzut în parc, în timp ce transmitea un pachet cuiva sunt aberații. Recunoaște că a făcut o prostie, însă a vrut doar să-l ajute pe Golobev V., pe care îl cunoștea, fiind tentat și de propunerea acestuia că poate consuma din substanțele narcotice transmise. Consumă substanțe narcotice de la vârsta de 18 ani, este dependent de droguri, dar nu se află la evidența medicului narcolog. A consumat diverse substanțe narcotice: marihuană, extasy, heroină, PVP. La angajare în MAI a fost supus testării, însă înainte de a trece comisia medicală nu a consumat substanțe narcotice timp de trei săptămâni. Pe zi consuma 1-3 gr. de substanțe narcotice, însă la serviciu mergea treaz. Golobev V. nu i-a stabilit careva limite referitor la cantitatea pe care putea să o consume din pachetul cu substanțe narcotice. Nu-și amintește ce a declarat la judecătorul de instrucție, deoarece consumatorii de droguri pot să vorbească fără rost, să nu realizeze ce fac.

Totodată vinovăția inculpatului a fost dovedită prin probele administrate, cercetate în ședința de judecată.

Astfel, martorul Țurcanu D., ofițer de investigații, a relatat că personal a reținut inculpatul, că acesta și-a recunoscut vina și a indicat că vrea să colaboreze cu organele de drept, că în automobil sub bancheta din spate se află o cantitate de droguri de tip PVP, pe care urma să o distribuie lui Ciobanu și Maiorov.

Conform procesului-verbal de efectuare a percheziției în automobilul „Honda”, n.î. XXXXX, din 09.12.2018 ora 17.40, în care la momentul efectuării acțiunii se afla Jalencu M., au fost depistate și ridicate din interiorul banchetei din spate, în loc camuflat, un pachet din polimer cu dimensiunile cca 18x25cm., în proporție de 1/2 cu substanță sub aspect de cristale de culoare albă, o țigară, în interior cu masă de origine vegetală, pașaportul cetățeanului RM, Jalencu M., pașaportul cetățeanului României Jalencu M., telefon mobil de marcă „Iphone” cu nr. XXXXX.

Potrivit raportului de expertiză judiciară nr. XXXXX din 19.01.2019, prin examinarea cu ajutorul cromatografiei gazoase, conform CPT 6.1-10 Examinarea drogurilor prin metoda GC/MS, s-a stabilit că substanța solidă, de culoare albă, ridicată în cadrul percheziției în automobilul lui Jalencu M., reprezintă substanță stupefiantă PVP (a-pirrolidinovalerophenone). Masa substanței stupefiante PVP este de 495,136 gr. Pe suprafața mucusului de la țigară se conțin urme de substanță stupefiantă - rășină de cannabis și substanță Nicotină.

Conform procesului-verbal de examinare a obiectelor din 24.01.2019, obiectul supus examinării constituie un pachet din peliculă de culoare galben cu sigiliu nr. XXXXX din 19.01.2019 în care se află un pachet din polimer, transparent, de tip zip-lock în care se află substanță cristalină de culoare albă cu masa 495,136 gr., un muc de la țigară cu urme ale acțiunii termice și miros neplăcut, care constituie substanță stupefiantă PVP, iar pe suprafața mucusului de la țigară, se conțin urme de substanță stupefiantă - rășină de cannabis și substanță Nicotină.

Potrivit procesului-verbal de examinare a obiectelor din 24.01.2019, obiectul supus examinării constituie - telefon mobil de model „Iphone” cu numărul de IMEI: XXXXXXXXXXXX și dotat cu cartelă SIM „Moldcell”, pașaport MDA pe

numele lui Jalencu M., pașaport RO pe numele lui Jalencu M., pe pagina 5 a căruia este aplicată ștampila de intrare în Ucraina la 09.12.2018 și ștampila de ieșire din Ucraina la 09.12.2018.

Astfel, nu a fost dovedită de către acuzare vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, nefiind confirmată și dovedită prezența în acțiunile inculpatului a semnelui calificativ *în scop de înstrăinare*.

Potrivit declarațiilor făcute în ședința de judecată, inculpatul a recunoscut că a păstrat pachețul primit de la Golobev V., oferit în gaj pentru suma de 600 euro și că a acceptat oferta, fiind tentat de faptul că i-a permis să folosească din substanța narcotică până îi va restitui banii, inculpatul fiind consumator de droguri.

Deci, sunt nefondate argumentele acuzării că, în cazul în care, ipotetic, inculpatul i-ar fi restituit lui Golobev V. substanța narcotică primită în gaj, atunci aceasta ar face dovada intenției inculpatului ca scop de înstrăinare a substanțelor narcotice, făcând trimitere la pct. 16 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 2, din 26.12.2011, potrivit căreia, prin înstrăinare se are în vedere orice acțiune în urma căreia posesor al substanțelor respective devine o altă persoană (vânzare, donare, schimb, achitare a datoriei, dare cu împrumut etc.).

Însă, din declarațiile inculpatului, făcute în ședința de judecată, rezultă că acesta nu a avut o înțelegere prealabilă cu Golobev V. în vederea transmiterii substanțelor narcotice altei persoane, prin ce s-ar deduce intenția acestuia de a înstrăina substanțele narcotice, iar din acceptul inculpatului de a păstra cu titlu de garanție pentru suma de 600 euro împrumutată lui Golobev V. și a consuma din acele substanțe narcotice nu rezultă scopul de înstrăinare a substanțelor narcotice.

Mai mult, aceste substanțe narcotice nu-i aparțineau nemijlocit inculpatului, ca acesta să poată să le înstrăineze, el deținându-le cu titlu de garanție, iar conform înțelegerii dintre inculpat și Golobev V., nu a fost stabilită o limită a substanțelor narcotice permisă inculpatului pentru consum, existând probabilitatea să fi fost consumate toate, în cazul nerestituirii împrumutului. Astfel, afirmațiile acuzării în sens, sunt irelevante, deoarece inculpatului nu i se impută acțiuni de înstrăinare ilegală a substanțelor narcotice ca fapt consumat, iar instanța nu a reținut nici o acțiune a acestuia, în acest sens.

Conform pct. 16 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 2, din 26.12.2011, intenția de a înstrăina substanțele menționate reprezintă dorința, planul unei persoane care declanșează acțiuni în acest sens, cum ar fi: procurarea, prepararea, păstrarea, transportarea acestora, plasarea într-un ambalaj comod pentru înstrăinare sau încheierea unei înțelegeri corespunzătoare cu consumatorul etc. Deci, în circumstanțele constatate, inculpatul nu a avut intenția/scopul de înstrăinare a substanțelor narcotice, faptul dat ne fiind probat de către acuzare, iar scopul înstrăinării substanțelor narcotice ca o presupusă acțiune de viitor ce ar fi putut fi comisă de către inculpat nu poate fi pusă la baza unei sentințe de condamnare în acest sens.

Astfel, acțiunile inculpatului se încadrează în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, ca păstrarea, transportarea *drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor*

acestora, săvârșite fără scop de înstrăinare, în proporții deosebit de mari, vinovăția acestuia fiind dovedită cu certitudine.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 90 Cod penal, că inculpatul a săvârșit o infracțiune gravă care se pedepsește cu închisoare de la 1 la 6 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani, că nu au fost stabilite circumstanțe agravante, că inculpatul a comis pentru prima dată o infracțiune, a recunoscut vina în săvârșirea faptei de păstrare a drogurilor și nu s-a eschivat de la răspundere pentru cele comise, s-a căit sincer și a dat asigurări că pe viitor nu va comite fapte antisociale, concluzionând că reeducarea și corectarea lui este posibilă prin aplicarea pedepsei cu închisoare cu suspendarea condiționată a executării ei pe un termen de probă, cu anumite restricții, prin ceva fi atins scopul pedepsei de restabilire a echității sociale, de corectare a acestuia, precum și de săvârșire de noi infracțiuni și formare a unei atitudini pozitive față de ordinea de drept și de principiile morale ale societății

3. Procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Botanica, Liliana Rusnac, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să fie condamnat în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal la 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a practica activitate în domeniul farmaceutic pe un termen de 5 ani.

Apelanta a invocat că probele administrate de organul de urmărire penală și examinate în instanța de fond dovedesc pe deplin vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzută la art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2019, apelul a fost admis, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Jalencu Marius a fost condamnat în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere și de a exercita activități în domeniul circulației legale a drogurilor, etnobotanicelor sau analoagelor acestora pe un termen de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, de la reținere, cu includerea perioadei aflării în arestare preventivă de la 09.12.2018 până la 08.04.2018.

S-a dispus că: *„cheltuielile judiciare în sumă de 1680 lei, urmează a fi suportate de stat”.*

Instanța de apel a reținut că apelul declarat cuprinde motive care vizează activitatea primei instanțe cu privire la aprecierea probelor cercetate, sub aspectul că. *„probatoriul administrat demonstrează vinovăția inculpatului în săvârșirea traficului de ființe umane, adică recrutarea, transportarea și adăpostirea persoanelor, fără consimțământul acestora, săvârșită în scop de exploatare sexuală comercială, prin înșelăciune, de două sau mai multe persoane, astfel încât se pledează pentru a-l condamna în baza articolului 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal”.*

Instanța de apel a constatat că inculpatul Jalencu M., acționând în scop de profit, conștientizând caracterul prejudiciabil al faptelor sale, dorind în mod conștient survenirea lor, neavând autorizația corespunzătoare, *împreună și de comun acord cu alte persoane, inclusiv neidentificate de către organul de*

urmărire penală, au organizat procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea, distribuirea și punerea în circulație pe teritoriul Republicii Moldova **a drogurilor și analogilor acestora** în proporții deosebit de mari cu scop de înstrăinare.

Jalencu M., conform înțelegerii prealabile cu alte persoane, într-un timp și loc nestabil de către organul de urmărire penală, **ilegal a dobândit** pentru păstrare, expediere, transportare, distribuire și punerea în circulație cu scop de înstrăinare pe teritoriul Republicii Moldova **substanțe stupefiante, psihotrope și analogi ai acestora în proporții deosebit de mari, și anume PVP**, pe care a păstrat-o cu scop de înstrăinare până la 09 decembrie 2018.

Astfel, la 09 decembrie 2018 ora 17.40, fiind efectuată percheziția în automobilul „Honda”, n.î. XXXXX, aflat în posesia și condus de către Jalencu M., au fost depistate și ridicate din interiorul banchetei din spate, în loc camuflat, un pachet din polimer cu dimensiunile cca 18x25cm., în proporție de 1/2 cu substanță sub aspect de cristale de culoare albă, o țigară în interior cu masă de origine vegetală.

Potrivit raportului de expertiză judiciară nr. XXXXX din 19.01.2019, prin examinarea cu ajutorul cromatografiei gazoase, conform CPT 6.1-10 Examinarea drogurilor prin metoda GC/MS, **s-a stabilit că substanța** solidă, de culoare albă, ridicată în cadrul percheziției în automobilul lui Jalencu M., **reprezintă substanță stupefiantă PVP** (a-pirrolidinovalerophenone). Masa substanței stupefiante PVP este de 495,136 gr.

Pe suprafața mucusului de la țigară, ridicat se conțin urme de substanță stupefiantă – rășină de cannabis și substanță Nicotină.

Substanțele stupefiante depistate în circumstanțele expuse, au fost procurate, transportate și erau păstrate de către Jalencu M. cu scop de înstrăinare.

Cantitatea substanței stupefiante păstrate cu scop de înstrăinare de către Jalencu M., **potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23.01.2006**, privind aprobarea Listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, **reprezintă proporții deosebit de mari.**

Instanța de apel a reținut că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii constatate se dovedește prin probele administrate și reapreciate în condițiile legii, inclusiv declarațiile martorului Țurcan D., procesul-verbal de ridicare din 10.12.2018, procesul-verbal de efectuare a percheziției în automobil din 09.12.2018, raportul de expertiză judiciară nr. XXXXX din 19.01.2019, procesele-verbale de examinare a obiectelor din 24.01.2019.

Totodată, **scopul de înstrăinare a drogurilor depistate la inculpat, rezultă** și din cantitatea de 495,136 gr., care depășește cu 500% cantitatea de la care încep proporțiile deosebit de mari de substanță stupefiantă PVP, precum **și din faptul că acesta nu este la evidența medicului narcolog.**

Deci, săvârșind infracțiunea imputată, inculpatul a urmărit scopul înstrăinării drogurilor depistate, aflate în posesia sa.

Instanța de apel a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, ca procurarea, transportarea, păstrarea, distribuirea **și alte operațiuni ilegale cu droguri și cu analogi ai acestora**, săvârșite în scop de înstrăinare **a**

drogurilor și analogilor acestora, acțiuni săvârșite de mai multe persoane, în proporții deosebit de mari.

La stabilirea pedepsei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 7, 61 și 75 Cod penal, de circumstanțele cauzei, de persoana inculpatului, de gradul prejudiciabil sporit al infracțiunii săvârșite, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, de scopul de prevenire a fenomenului infracțional, fiind stabilit că inculpatul nu are antecedente penale, circumstanțe atenuante sau agravante nu s-au constatat.

5. Avocatul Procopie Zaharia a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii adoptate, și menținerea sentinței instanței de fond.

Recurentul a invocat că instanța de apel, recalificând acțiunile inculpatului în baza art. 217¹ Cod penal, a făcut o apreciere superficială și neargumentată a circumstanțelor cauzei făcând trimitere doar la declarațiile lui Țurcan D., precum că Jalencu M., în timpul reținerii, a recunoscut că drogurile predate benevol, urmau a fi transmise lui Ceban și Maiorov, declarații care nu au fost cercetate în instanța de apel, nefiind cercetate nici celelalte probe la care face trimitere instanța, reducându-se doar faptul notificării lor în decizie fără a fi cercetate.

Aceste declarații contravin circumstanțelor cauzei or, Jalencu M. a declarat, atât la urmărirea penală, cât și în instanțele de judecată că pe Ceban A. îl cunoaște doar vizual, fiind vecin la locul de trai, dar nu a avut nici o relație cu el, iar de Maiorov nici nu a auzit și nici nu știe de unde a apărut așa familie.

Mai mult, conform art. 90 pct. 4) Cod de procedură penală, reprezentantul de urmărire penală nici nu poate fi interogat în calitate de martor, doar cu excepție poate declara circumstanțele referitor la procedura de reținere dar nu la declararea, confirmarea sau infirmarea intenției de comitere a infracțiunii, pe motiv că este o persoană cointeresată în învinuirea persoanei reținute.

Totodată, nimeni din persoanele care au participat la reținerea inculpatului nu confirmă declarațiile lui Țurcan D.

Ceban A. nu a indicat că Jalencu M. ar fi avut o relație cu el, iar Maiorov nici nu a fost identificat pentru a confirma sau infirma faptul invocat.

Astfel, dacă persoana Maiorov și Ceban A. ar fi avut vreo relație între ei, aceasta ar fi fost stabilită prin sms, poștă electronică, apeluri telefonice sau alte înregistrări, dar deoarece ele în realitate nu au fost, acuzarea nici nu le-a stabilit.

În prima instanță, Țurcan D. a confirmat că intenția lui Jalencu M. la înstrăinarea drogurilor este exprimată numai prin cantitatea mare de droguri depistată la el, concretizând că, de obicei, consumatorii pentru uz personal procură cantități mai mici, aceasta fiind o concluzie ipotetică și abstractă, bazată doar pe presupuneri, circumstanțe ce nu pot fi puse la baza învinuirii sau hotărârii judecătorești.

Instanța de apel a ignorat circumstanțele reale la comiterea infracțiunii și s-a bazat doar pe niște circumstanțe inventate de colaboratorul de poliție Țurcan D., care nu coroborează cu probele din dosar, chiar dacă sentința nu poate fi bazată pe probe indirecte, presupuneri sau bănuieli neconfirmate.

Pe lângă aceasta, declarațiile inculpatului nu au fost combătute, nu s-a întreprins nici o măsură de investigație pentru a stabili circumstanțele declarate de

acesta, iar faptul că avea la păstrare drogurile care, de fapt, aparțineau altei persoane, și anume lui Golobev V., pe perioada până când i-ar fi întors banii, nu poate fi calificat că le-a procurat cu scop de înstrăinare.

Organul de urmărire penală nu a manifestat interes pentru a stabili cele declarate pe motiv că ar fi subminat temeinicia învinuirii aduse inculpatului.

Concluziile instanței de apel că scopul de înstrăinare a drogurilor depistate la inculpat rezultă din cantitatea care depășește cantitatea de la care încep proporțiile deosebit de mari, precum și de faptul că acesta nu este la evidența medicului narcolog, prin urmare, a avut scopul înstrăinării drogurilor, sunt niște presupuneri și deducții pripite și fără argumentare și probare, care în virtutea prescripțiilor din art. 8 alin. (3) și 389 alin. (2) Cod de procedură penală, nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare, toate dubiile în probarea învinuirii urmând a fi interpretate în favoarea inculpatului.

Scopul de înstrăinare a substanțelor narcotice, prevăzut de art. 217¹ Cod penal, presupune existența intenției directe a făptuitorului, la momentul procurării, prelucrării și cultivării drogurilor, de a transmite aceste substanțe altei persoane, inclusiv, contra unei sume de bani. Materialele cauzei însă nu confirmă că inculpatul ar fi avut o astfel de intenție, nefiind prezentate probe care confirmă că inculpatul a acționat în scopul punerii în circulație sau înstrăinării substanțelor narcotice.

Astfel, despre scopul de înstrăinare pot mărturisi, în prezența unor temeieri suficiente, procurarea, prepararea, păstrarea sau transportarea drogurilor de către o persoană care nu le consumă; numărul mare de plante care conțin droguri sau etnobotanice; amplasarea acestor substanțe în recipiente care facilitează înstrăinarea; existența unei înțelegeri cu cei care urmează să primească astfel de substanțe etc. Pentru stabilirea prezenței scopului înstrăinării este necesară identificarea tuturor acestor circumstanțe în ansamblu și nu doar a uneia din ele.

Ori, inculpatul nu a procurat drogurile, nu le-a preparat, nu le-a transportat, drogurile nu erau amplasate în recipiente care facilitează înstrăinare, erau într-un pachet din polimer cu dimensiunile cca 18x25 cm., nu a fost constatată înțelegerea cu cei care urmează să primească astfel de substanțe, unicul temei care a fost constatat a fost păstrarea unei cantități mari de droguri.

Art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală prevede că instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii, astfel, instanța de apel nu era în drept să completeze apelul cu circumstanțe care ar agrava situația inculpatului, or, încălcarea prevederilor art. 24 Codul de procedură penală, lezează dreptul inculpatului la un proces echitabil, drept garantat de art. 6 din CEDO.

Fiind ignorate totalmente împrejurările declarate de inculpat, instanța nici nu s-a expus asupra lor, pot fi considerate ca adevărate sau nu, corespund realității sau nu, prin care probe sau circumstanțe se admit sau se resping, astfel rămânând neelucidate, necercetate și fără a fi apreciate de către instanță.

Totodată, instanța de apel a constatat că *apelul declarat cuprinde motive care vizează activitatea primei instanțe cu privire la aprecierea probelor cercetate, sub aspectul că probele administrate demonstrează vinovăția*

inculpatului în săvârșirea traficului de ființe umane, adică recrutarea, transportarea și adăpostirea persoanelor, tară consimțământul acestora, săvârșită în scop de exploatare sexuală comercială prin înșelăciune, de două sau mai multe persoane, astfel încât se pledează pentru a-l condamna în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal.

Deci, în urma analizei apelului, instanța de apel a stabilit vinovăția inculpatului în comiterea traficului de ființe umane.

Concluziile instanței de apel confirmă că instanța nici nu a intrat în esența învinuirii, nu a făcut nici o apreciere a probelor, circumstanțelor și a materialelor cauzei penale, în urma căror a pronunțat o decizie nefondată, neîntemeiată și ilegală, bazată doar pe presupuneri.

Cât privește trimiterea la pct. 16 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 2 din 26.12.2011, că acțiunea în urma cărei posesor devine o altă persoană poate fi catalogată ca transmitere, este o trimitere penibilă, pe motiv că posesor și proprietar al drogurilor nu a devenit și nu ar fi devenit o altă persoană, dar a fost și este în continuare Golobev V., care nu a transmis-o dar a lăsat-o la păstrare la Jalencu M. și care urma să o ridice înapoi peste 2 luni, când i-ar fi întors banii și, dacă nu s-ar fi achitat, cum este și în prezent, atunci cum e posibil să condamnă o persoană pentru o acțiune care putea fi sau nu putea fi în timp.

Mai mult, Jalencu M. nu i-ar fi transmis-o cuiva, dar proprietarul și-ar fi luat-o înapoi, fapt ce exclude totalmente înstrăinare - transmiterea.

La fel, instanței de apel concluzionând că latura subiectivă se caracterizează prin intenție directă, iar scopul se exprimă prin interes material, urma să constate prin care acțiuni, probe este stabilită intenția directă, pe motiv că nu este nici o probă sau nici o acțiune care ar confirma intenția, iar scopul dacă a fost exprimat prin interes material, atunci era obligatoriu de indicat unde este interesul material și prin ce se exprimă el, dar pentru că marfa rămăsese la inculpat până la preluarea ei de proprietar nu prevedea nici o recompensă sau alt interes material.

La pronunțarea deciziei, instanța de apel a admis interpretarea extensivă a normelor penale, datorită cărui fapt norme juridice i s-a atribuit efecte neprevăzute de legiuitor, fapt care instanța nu a avut dreptul și nici competența de a o face.

Astfel, decizia instanței de apel contravine prevederilor art. 414, 417, 419 Cod de procedură penală, or, obligația de motivare a hotărârilor judecătorești face parte din setul de garanții stabilit pentru existența unui proces echitabil. Conform jurisprudenței CtEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal, având posibilitatea ca această hotărâre să poată fi verificată în cadrul căilor de atac și oferă posibilitatea persoanelor interesate de a pregăti o cerere de apel sau recurs. (*Suominen c. Finlandei (2003) §37, Kuznetsov și alții c. Rusiei (2007) §85*).

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12), 16) Cod de procedură penală.

6. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, dispozitivul fiind expus neclar.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că instanțele de fond și de apel au comis următoarele erori de drept.

În primul rând, potrivit art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Conform art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. În corespundere cu art. 385 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea. Potrivit art. 394 alin. (1) pct. 1), 2) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe. În corespundere cu art. 101 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

În pofida acestor prescripții legale, potrivit descriptivului și dispozitivului sentinței (*pct. 1., 2. din decizie*), instanța de fond:

a) a constatat sumar, neconcret, neclar și divergent că inculpatul: **„*ilegal a dobândit pentru păstrare, expediere, transportare, substanțe stupefiante, psihotrope și analogi ai acestora în proporții deosebit de mari, și anume PVP..., a acestea urmează a fi calificate pe art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, ca păstrarea, transportarea drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, săvârșite fără scop de înstrăinare..., potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-56 din 19.01.2019..., reprezintă substanța stupefiantă PVP (a-pirrolidinovalerophenone), cu masa de 595,136 gr.*”**, deci nefiind clar felul și denumirea exactă a substanțelor puse în circulație ilegală – ***substanțe stupefiante, psihotrope, analogi ai acestora, droguri, etnobotanice sau analogilor acestora;***

b) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele de fapt și de drept concrete invocate în rechizitoriu, neindicând motivele pentru care a admis unele probe și a respins altele.

Prin urmare, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

În al doilea rând, conform art. 414 alin. (1), (6) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală. Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal. Potrivit art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător. În corespundere cu art. 325 Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Potrivit art. 101 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. Conform art. 394 alin. (1) pct. 2) și 5) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă motivele pentru care instanța a respins alte probe, încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului. Potrivit art. 66 alin. (2) pct. (1) Cod de procedură penală, inculpatul are dreptul să știe pentru ce faptă este învinuit. Potrivit art. 229 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului. Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor. În corespundere cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeuriile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Potrivit jurisprudenței naționale, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța de apel sunt dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări, Chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel sunt dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*).

Însă, instanța de apel, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, corect casând total sentința și rejudecând cauza conform regulilor generale, potrivit descriptivului deciziei contestate (*pct. 4. din decizie*):

a) a constatat sumar, neconcret, neclar și divergent că inculpatul: *„împreună și de comun acord cu alte persoane, inclusiv neidentificate de către organul de urmărire penală, au organizat procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea, distribuirea și punerea în circulație pe teritoriul Republicii Moldova a drogurilor și analogilor acestora..., ilegal a dobândit... substanțe stupefiante, psihotrope și analogi ai acestora... și anume PVP..., car potrivit raportului de expertiză*

judiciară s-a stabilit că reprezintă substanță stupefiantă PVP..., cantitatea substanței stupefiante păstrate cu scop de înstrăinare de către Jalencu M., potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, reprezintă proporții deosebit de mari..., acțiunile inculpatului se încadrează în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, ca procurarea, transportarea, păstrarea, distribuirea și alte operațiuni ilegale cu droguri și cu analogi ai acestora, săvârșite în scop de înstrăinare a drogurilor și analogilor acestora”, deci nefiind clar cu cine a organizat ilegalitățile imputate, care este esența altor operațiuni ilegale, felul și denumirea exactă a substanțelor puse în circulație ilegală– droguri, analoagele acestora, stupefiante, psihotrope sau analoge ai acestora.

Mai mult, a soluționat cauza în raport cu niște circumstanțe sumare, indicând că: *„probatoriul administrat demonstrează vinovăția inculpatului în săvârșirea traficului de ființe umane, adică recrutarea, transportarea și adăpostirea persoanelor, fără consimțământul acestora, săvârșită în scop de exploatare sexuală comercială, prin înșelăciune, de două sau mai multe persoane”,* depășind limitele învinuirii formulate inculpatului deoarece, în rechizitoriu nu se regăsesc asemenea împrejurări de fapt și de drept.

Ori, potrivit art. 66 alin. (2) pct. (1) Cod de procedură penală, inculpatul are dreptul să știe pentru ce faptă concretă este învinuit;

b) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu jurisprudența națională pe cauze similare (pct. 15, 16 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 2, din 26.12.2011 – *Cu privire la practica judiciară de aplicare a legislației penale ce reglementează circulația drogurilor, etnobotanicelor sau analoagelor acestora și a precursorilor*), neindicând motivele pentru care a respins dovezile și versiunile apărării, inclusiv cele invocate ședința instanței de fond și repetate în recursul ordinar (pct. 2., 5. din decizie);

Totodată, constatarea neclară și confuză că: *„scopul de înstrăinare a drogurilor depistate la inculpat, rezultă... și din faptul că acesta nu este la evidența medicului narcolog”,* nu corespund exigențelor prescrise în art. 101 Cod de procedură penală, privind evaluarea și aprecierea probelor administrate în cadrul cauzei penale.

Ori, aprecierea completă și justă a probelor trebuie să se întemeieze pe o analiză minuțioasă a materialului probator și apoi pe o sinteză a evaluărilor făcute. Analiza probelor presupune examinarea fiecărui element probatoriu în parte, pentru a se înlătura tot ce nu are legătură cu cauza, tot ce este vag și nesigur. În cadrul operației de sinteză, probele sunt examinate în ansamblul lor, confirmându-se unele pe altele și ducând la o concluzie univocă, ce trebuie să fie reflectată în soluția dată cauzei, care urmează a fi motivată astfel încât raționamentele ce au stat la baza aprecierii probelor să poată fi supuse controlului judiciar;

c) și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul-verbal, cum ar fi probele scrise de la f.d. 174-176 vol. I, 40, 46, 90 vol.8;

d) a indicat în dispozitiv confuz că: *„cheltuielile judiciare în sumă de 1680 lei, urmează a fi suportate de stat”,* nefiind clar dacă această dispoziție reprezintă o soluție definitivă, inclusiv în raport cu prescripțiile din art. 229 alin. (1) și (3)

Cod de procedură penală, că cheltuielile judiciare *sânt trecute în contul statului*, instanța poate *elibera de plata cheltuielilor judiciare*, total sau parțial, condamnatul.

Împrejurările expuse atestă în mod lucid că instanțele de fondși de apel nu a judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărârâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, dispozitivul fiind expus neclar, și că recursul ordinar este întemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanța de apel, constituie erori de drept prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului ordinar, casării totale a deciziei contestate, și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlătore erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, și să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

admite recursul ordinar declarat de avocatul Procopie Zaharia, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2019, în privința inculpatului Jalencu Marius XXXXX, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Jalencu Marius XXXXX urmează a fi eliberat din Penitenciar, dacă nu execută alte hotărârâri judecătorești.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la 10 ianuarie 2020.

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu
Liliana Catan
Ion Guzun
Victor Burduh
Maria Ghervas